

Любен Каравелов

Нива

(Из Яковенка)

Ниво, моя, ниво,
ниво позлатена!
Кой ще да те оре,
нивичко свещена?

Обрасла си, ниво,
с търне и буряни;
ровена, копана –
от върли душмани.

Или са те, ниво,
синове презрели,
с емижи, с черясла,
с плугът не орал?

Братя мои мили,
вий, юнаци славни!
Орете, засейте
свойта света нива!

Засейте я гъсто
с чиста света правда,
ваше дребно семе
не ще е напусто.

Света дума „правда“
ще расте, ще зрее...
Вечна му е памет,
който я посее.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12019>]